

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/15/2018
Identifikačné číslo spisu:	2516010034
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:2516010034.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci obvineného N. L. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 30. januára 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To/24/2016, zo 14. júna 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného N. L. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Piešťany rozsudkom zo 14. apríla 2016, sp. zn. 16T/1/2016, uznal obvineného vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 1T/78/2012, z 27. augusta 2014, právoplatným 17.09.2014, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona,

dňa 10. decembra 2015 v presne nezistenom čase prišiel do obce F. B. osobným motorovým vozidlom značky Škoda Felícia, červenej farby, evidenčné číslo S.-XXXDD, kde následne v čase približne o 00:28 hodine na R. ulici s úmyslom prisvojiť si cudzí majetok, vstúpil cez uzamknutú bránu, ktorú si otvoril kľúčikom zasunutým z vnútra zámku, do predzáhradky rodinného domu s popisným číslom XXX vlastníka F. L. s manželkou, skadiaľ následne vnikol na dvor rodinného domu s popisným číslom XXX/XX vlastníčky S. S. takým spôsobom, že prekonal oplotenie medzi pozemkami vysoké 142 cm a následne popri rodinnom dome s popisným číslom XXX/XX prešiel betónovým chodníkom k zadnej časti domu a ďalej do zadnej časti dvora, kde ho spozoroval poškodený L. S., ktorý tam N. L. v čase o 00:30 hodine obmedzil na osobnej slobode tak, že ho chytil za bundu, stiahol ho na zem a nakoľko N. L.

kládol aktívny odpor a snažil sa z miesta ujsť, tak ho poškodený L. S. priklákol na zem a v čase o 00:40 hodine bol N. L. zadržaný príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru Vrbové.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému N. L. uložený podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, s poukazom na § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona súd obvinenému uložil trest prepadnutia vecí :

- 1 ks dláto s bielou plastovou rukoväťou, 1 ks modro-čierne kombinačky, 1 ks dláto s drevenou rukoväťou, 1 ks červeno-modré kombinačky, 1 ks skrutkovač čierny, 1 ks žltočervené kombinačky, 1 ks červený nôž na rezanie skla, 1 ks červené ihlové kombinačky, 1 ks čierne gumové kladivo, 1 ks kovová rúčka z dverí, 1 ks modré kombinačky, 2 ks čierne skrutkovače so žltým vrškom, 1 ks kovový krížový skrutkovač, 1 ks červený skrutkovač, 1 ks modrý skrutkovač, 1 ks čierny skrutkovač, 1 ks čierno-žltý skrutkovač, 1 ks červené kliešte.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stal štát.

Na podklade odvolania obvineného podaného proti vyššie citovanému rozhodnutiu Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 14. júna 2016, sp. zn. 6To/24/2016, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obvineného ako nedôvodné.

Proti druhostupňovému rozhodnutiu podal obvinený dovolanie v zákonnej lehote dovolanie doplnené prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. b/, c/, g/, i/ a iné Tr. por. V súvislosti s porušením práva na obhajobu namietal, že odvolací súd neprejednal jeho písomné odôvodnenie odvolania proti prvostupňovému rozsudku, nevysporiadal sa s dôvodmi uvedenými v odvolaní obvineného a neumožnil mu prečítať obhajobu na verejnom zasadnutí. Uviedol tiež, že už v priebehu trestného stíhania (od prípravného konania) dochádzalo k porušovaniu jeho práva na obhajobu, ktoré spočívalo v tom, že v zápisnici o jeho výsluchu ako obvineného nebolo uvedené, že bol vypočúvaný na lôžku v nemocnici v zlom zdravotnom stave a pod vplyvom liečiv. Pri spisovaní tejto zápisnice sa domáhal obhajcu s poukazom na základné ľudské práva a slobody podľa článku 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach, avšak nebolo mu to umožnené. Za prítomnosti obhajcu nebol vypočutý počas celého obdobia vyšetrovacej väzby a dňa 12.02.2016 bol vykonaný úkon oboznámenia s vyšetrovacím spisom, kde namietal, že spis mu bol k preštudovaniu predložený neúplný a nekompletný, čím mu bolo znemožnené oboznámiť sa s celým vyšetrovacím spisom. Obvinený poukázal aj na pochybenie dozorujúceho prokurátora, ktorý nereagoval na žiadosti o doplnenie vyšetrovacieho spisu.

Namietal, že pokiaľ mal možnosť oboznámiť sa s listinnými dôkazmi, ktoré navrhoval zabezpečiť do trestného spisu, bolo to až v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní v časovej tiesni, čo neskôr bolo súdom zneužitá v jeho neprospech. Obvinený považuje za porušenie práva na obhajobu aj skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní konanom 14. apríla 2016 ho sudca prerušil v záverečnej reči a neumožnil mu odôvodniť návrhy na doplnenie dokazovania a podať nové návrhy dôležité pre rozhodnutie vo veci. Zároveň spochybnil odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu. Ďalej má obvinený za to, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je daný aj tým, že pojednávanie vo veci rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby sa nenahrávalo. Za nesprávne považuje obvinený aj rozhodnutie o prepadnutí vecí, ktoré neboli použité na trestnú činnosť, ani nepochádzajú z trestnej činnosti, nakoľko obvinenému boli zhabané aj také veci, ktoré sa bežne používajú k drobným opravám auta. Napokon dodal, že súd prvého stupňa všetky ním navrhnuté dôkazy odmietol.

Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por. je podľa obvineného naplnený v tom, že vo veci rozhodovala nezákonná predsedníčka senátu v zastúpení JUDr. Janka Klčová, namiesto elektronicky vybraného predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka na Krajskom súde v Trnave. V tejto súvislosti podal návrh na obnovu konania dňa 20. júla 2016, ktorej nebolo vyhovené. Na základe uvedeného navrhol, aby najvyšší súd po preskúmaní zákonnosti a dôvodnosti napadnutého výroku rozhodnutia a postupu v konaní, ktorý predchádzal rozhodnutiu, rozhodol o zrušení napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu a vrátení veci za účelom opätovného prerokovania a rozhodnutia vo veci.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany sa k dovolaniu obvineného vyjadrila podaním z 1. februára 2018, v ktorom uviedla, že rozsudok Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 16T/1/2016, zo dňa 14.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava, sp. zn. 6To/24/2016, zo dňa 14.06.2016 je zákonný, vydaný v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona a Trestného poriadku, na základe riadne a zákonne ustáleného skutkového a právneho stavu veci, pričom v ďalšom poukazuje na odôvodnenia uvedených rozhodnutí, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. K obvineným uplatnenému dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por. prokurátorka uviedla, že v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave, sp. zn. 6To/24/2016, vo veci rozhodovala zákonná sudkyňa, predsedníčka senátu JUDr. Janka Klčová. K ďalším námietkam obvineného uviedla, že obvinený bol riadne už v prípravnom konaní poučený o svojich právach, ako aj o práve zvoliť si obhajcu, čo písomne potvrdil. Dôvod povinnej obhajoby vznikol u obvineného až jeho vzatím do väzby dňa 11.12.2015, kedy mu aj bol opatrením Okresného súdu Piešťany, sp. zn. TP 42/15, zo dňa 11.12.2015 ustanovený obhajca JUDr. Mgr. Marián Kropaj, PhD.

K námietke obvineného spočívajúcej v tom, že Krajský súd v Trnave neprejednal jeho písomné odôvodnenie odvolania proti rozsudku z 05.05.2016 a nevysporiadal sa s dôvodmi v ňom obsiahnutými, a k pochybnosti, či vôbec mal Krajský súd v Trnave k dispozícii predmetné písomné odôvodnenie odvolania, uviedla, že zo spisu Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 16 T/1/2016, vyplýva, že odôvodnenie odvolania zo dňa 05.05.2016 bolo predložené k predkladacej správe Okresného súdu Piešťany pred odoslaním spisu na odvolací súd. Odvolanie obvineného bolo do spisu zažurnalizované ešte pred jeho dorúčením odvolaciemu súdu dňa 09.05.2016. Z úpravy predsedníčky senátu odvolacieho súdu zo dňa 02.06.2016 pri určení termínu verejného zasadnutia je zrejmé, že odvolaciemu súdu boli všetky podania obvineného riadne predložené. Odvolacími námietkami N. L. z 05.05.2016 sa Krajský súd v Trnave aj následne zaoberal, čo vyplýva z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 14.6.2016, sp. zn. 6T0/24/2016.

K námietke obvineného spočívajúcej v tom, že ako obvinený bol vypočutý počas jeho pobytu v nemocnici a kedy mal byť v zlom zdravotnom stave pod vplyvom liečiv, prokurátorka uviedla, že obvinený bol síce vypočutý dňa 10.12.2015 počas jeho hospitalizácie v nemocnici v procesnom postavení obvineného, avšak pred týmto výsluchom bola do vyšetrovacieho spisu zabezpečená lekárska správa zo dňa 10.12.2015, v zmysle ktorej bol obvinený schopný absolvovať predmetný výsluch. Pri tomto výsluchu bolo umožnené N. L., aby sa vyjadril ku svojej osobe, pričom neuviedol, že by pre zlý zdravotný stav nebol schopný výsluchu. Zo zápisnice o tomto úkone je zrejmé, že výsluch sa uskutočnil v nemocnici A. Wintera v Piešťanoch. Pri tomto úkone obvinený nevyužil svoje právo odprieť vypovedať. Obvinený bol vypočutý aj následne, a to dňa 11.12.2015 pred sudcom pre prípravné konanie.

K námietke obvineného spočívajúcej v tom, že mu nebol v prípravnom konaní pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu predložený kompletný spisový materiál, prokurátorka uviedla, že túto námietku vzniesol obvinený už pri samotnom úkone preštudovania vyšetrovacieho spisu. Obvinený pri tomto procesnom úkone špecifikoval, ktoré dôkazy neboli do vyšetrovacieho spisu zabezpečené. Vyšetrovateľ sa v zápisnici o preštudovaní vyšetrovacieho spisu vyjadril, že dôkazy, ktorých doloženie požadoval obvinený do vyšetrovacieho spisu, boli vyhodnotené ako návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré boli zo strany vyšetrovateľa zamietnuté, nakoľko dokazovaním vykonaným v priebehu prípravného konania bol dostatočne preukázaný skutkový stav. Tento postup vyšetrovateľa bol vyhodnotený ako zákonný dozorujúcim prokurátorom tamtojšej okresnej prokuratúry po predložení vyšetrovacieho spisu s návrhom

na podanie obžaloby. Ďalej uviedla, že dňa 19.02.2016 bol na Okresnú prokuratúru doručený návrh obvineného na doplnenie vyšetrovania. Nakoľko bola zo strany Okresnej prokuratúry Piešťany podaná dňa 16.02.2016 na Okresný súd Piešťany obžaloba, bola predmetná žiadosť obvineného o doplnenie dokazovania postúpená na Okresný súd Piešťany.

K námietke obvineného spočívajúcej v tom, že obvineného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.04.2016 na Okresnom súde Piešťany sudca prerušil v záverečnej reči a neumožnil mu odôvodniť návrhy na doplnenie dokazovania a podať nové návrhy pre rozhodnutie vo veci, prokurátorka uviedla, že zo strany sudcu došlo k prerušeniu záverečnej reči obvineného z dôvodu, že táto vybočovala z rámca prejednávanej veci. Tento postup považuje prokurátorka zo strany súdu za zákonný a v súlade s ustanovením § 274 odsek 4 Trestného poriadku.

K námietke obvineného spočívajúcej v tom, že pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie z väzby obvineného sa nerealizovalo nahrávanie, uviedla, že ani v tomto smere nedošlo k pochybeniu zo strany súdu a bolo postupované v súlade s § 61a Trestného poriadku. Prokurátorka zdôraznila, že rozhodovanie o väzbe v zmysle ustanovenia § 72 odsek 2 Trestného poriadku sa vykonáva formou výsluchu a nevykonáva sa na ňom dokazovanie, preto nie je nahrávané. K námietke obvineného spočívajúcej v tom, že mu bol nezákonne uložený trest prepadnutia veci uviedla, že odsudzujúcim rozsudkom bol uložený podľa § 60 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona trest prepadnutia vecí - náčinia, bližšie špecifikovaného v rozsudku. Predmetný výrok považuje za zákonný, nakoľko identifikačne špecifikované veci vo výroku rozsudku boli preukázateľne a nepochybne určené na spáchanie trestného činu. Považovala za potrebné uviesť, že predmetná okolnosť sa týka dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 odsek 1 písmeno h) Trestného zákona, pričom obhajca obvineného tento dovolací dôvod neuplatnil v dovolaní. K námietke obvineného spočívajúcej v tom, že okresný súd odmietol všetky ním navrhované dôkazy a že sudca Okresného súdu Piešťany rozhodol o vine na základe nezákonných a nepreukázaných dôkazov uviedla, že vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Na základe uvedeného má prokurátorka za to, že právo na obhajobu obvineného nebolo porušené v žiadnom smere.

V súvislosti dovolacím dôvodom uvedeným v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. prokurátorka uviedla, že dovolaním napadnuté rozhodnutie sa o žiadny nezákonný dôkaz neopiera. Argumentáciu obvineného vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 odsek 1 písm. g) Trestného poriadku hodnotí ako nedôvodnú. Dovolací dôvod uvedený v § 371 odsek 1 písm. i) Trestného poriadku v dovolaní obvinený bližšie nešpecifikuje, podľa názoru prokurátorky však nie je daný, nakoľko rozhodnutie nie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Prokurátorka na záver zdôraznila, že v dovolacom konaní platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písmeno c) Trestného poriadku.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhla na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného v zmysle § 382 písmeno c) Trestného poriadku odmietnuť, nakoľko nie sú splnené dôvody dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania

podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por., dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v nezákonnom zložení.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 veta prvá Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až písm. g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por., dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Vo vzťahu k argumentácii obvineného ohľadom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. najvyšší súd pripomína, že obvinený v konaní pred odvolacím súdom nenamietal nezákonnosť zloženia súdu, a preto najvyšší súd s poukazom na § 371 ods. 4 Tr. por. nemohol akceptovať uvedenú dovoláciu námietku obvineného. Napriek tomu považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za potrebné uviesť, že nezákonným zložením je v zmysle cit. ustanovenia demonštratívny výpočet procesne neprípustných situácií a to, že namiesto senátu rozhodol samosudca, senát rozhodne v neúplnom zložení, alebo ak prísediacemu uplynulo funkčné obdobie. Nezákonným zložením súdu je takisto aj prípad účasti sudcu na rozhodovaní v senáte, ak je tento sudca zo zákona vylúčený, alebo bol z rozhodovania vylúčený. Nezákonne zloženým súdom sa teda v nadväznosti na vyššie uvedené rozumie súd, ktorý je obsadený v rozpore s ustanoveniami určujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť. Okolnosť, či vec prejednal a rozhodol súd v zákonnom zložení (t.j. či bol súd správne obsadený), je povinný súd sledovať z úradnej povinnosti a nedostatok v zložení súdu je

podstatnou vadou konania a dôvodom prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia. Dôvodom podania dovolania podľa tohto ustanovenia je porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, t.j. keď vec prejednal a rozhodol iný než rozvrhom práce súdu určený sudca.

Najvyšší súd mal za preukázané, že predmetná trestná vec obvineného N. L. bola náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená s určením spisovej značky, 6To/24/2016, na rozhodnutie zákonnej predsedníčky senátu JUDr. Janke Klčovej na Krajskom súde v Trnave. Obvineným uplatnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. by preto ani nebol naplnený.

K dovolateľom označenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. najvyšší súd uvádza, že právo na obhajobu sa chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného charakteristické pre to, ktoré štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak došlo k porušeniu ustanovení o povinnej obhajobe alebo stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, keď orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

Najvyšší súd po Slovenskej republike po preskúmaní podaného dovolania na podklade predloženého spisu zistil, že k zásadnému porušeniu práv obvineného na obhajobu v konaní pred rozhodujúcimi súdmi nedošlo. Z obsahu spisu je zrejmé, že obvinený N. L. mal v konaní pred súdom možnosť navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, čo napokon aj využil a o týchto návrhoch súdy aj zákonným spôsobom rozhodli. Taktiež všetky ostatné práva, ktoré sú vyjadrením práva na obhajobu a podmienky na spoľahlivé zistenie objektívnej pravdy boli v predmetnej veci riadne zabezpečené. Obvinený mal právo zvoliť si obhajcu, a požadovať, aby bol vypočúvaný za jeho účasti, radiť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánmi činnými v trestnom konaní alebo súdom, ako aj žiadať, aby sa obhajca zúčastnil na iných úkonoch prípravného konania, nakoľko povinnosťou obhajcu je najmä poskytovať obvinenému potrebnú právnu pomoc, na obhajovanie jeho záujmov účelne využívať prostriedky a spôsoby obhajoby uvedené v zákone. Najvyšší súd teda konštatuje, že k zásadnému porušeniu práv obvineného na obhajobu v konaní pred rozhodujúcimi súdmi nedošlo, a preto námietku obvineného považuje za bezpredmetnú.

Námietku obvineného, že krajský súd v čase rozhodovania o odvolaní obvineného dňa 14. júna 2016 nedisponoval jeho písomným vyjadrením (odvolaním proti rozsudku Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 16T/1/2016) z 5. mája 2016, považuje najvyšší súd za irelevantnú, nakoľko podanie obvineného označené ako odôvodnenie odvolania datované 5. mája 2016 bolo Okresnému súdu v Piešťanoch doručené 20. júla 2016, t.j. po právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Trnave dňa 14. júna 2016. S odvolacími námietkami obvineného totožného znenia, ktoré boli riadne zažurnalizované v súdnom spise, sa Krajský súd v Trnave pri svojom rozhodovaní zaoberal a vo svojom rozhodnutí sa s nimi náležitým spôsobom aj vysporiadal. V súvislosti s ďalšími námietkami obvineného ohľadom uplatneného dovolacieho dôvodu sa najvyšší súd v plnej miere stotožňuje s vyjadrením prokurátorky, a preto nepovažoval za potrebné sa k nim duplicitne vyjadrovať.

Pokiaľ ide o všeobecnú výhradu obvineného spočívajúcu na tom, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, najvyšší súd zdôrazňuje, že nemožno úspešne podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. na podklade toho, že sa návrhu na

vykonanie dôkazu nevyhovelo, alebo sa obvinený domnieva, že došlo k manipulácii s dôkazmi.

Ďalej treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa sudy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. z dovolacieho konania vylúčené. Uvedené pritom rovnako platí tiež i pre odmietnutie vykonania obvineným navrhovaných dôkazov, ktorých vykonanie ani jeden z konajúcich súdov nepovažoval za potrebné z hľadiska náležitého zistenia skutkového stavu (v tomto smere viď i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené pod R 21/2010). Len s poukazom na nesúhlas s hodnotením dôkazov, resp. odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať tento dovolací dôvod. V tomto smere najvyšší súd považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami.

Hoci obvinený v podanom dovolaní výslovne neuplatnil dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por., z obsahu podaného dovolania vyplývajú aj výhrady obvineného k trestu prepadnutia veci. V zmysle cit. ustanovenia Trestného poriadku uložením trestu mimo zákonnej trestnej sadzby sa rozumie uloženie trestu odňatia slobody obvinenému mimo trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom za trestný čin, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným ako aj prekročenie maximálne povolené výmery trestu (trestu domáceho väzenia, trestu povinnej práce, peňažného trestu, zákazu činnosti, zákazu pobytu a vyhostenia a pod.) ako aj prípad, ak súd uložil obvinenému taký druh trestu, ktorý Trestný zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa (napr. uloženie trestu prepadnutia majetku za prečin). Druhom trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa, sa rozumejú prípady, keď súd obvinenému uložil niektorý z druhov trestov (§ 32 Trestného zákona) napriek tomu, že neboli splnené zákonné podmienky na jeho uloženie, (napr. uloženie zákazu podnikania (bez obmedzenia) pri uložení trestu zákazu činnosti, prípadne uloženie peňažného trestu mladistvému napriek tomu, že nie je zárobkovo činný a iné.

V posudzovanej veci, pokiaľ ide o uložený trest prepadnutia veci, súd prvého stupňa postupoval zákonne, pokiaľ uložil obvinenému trest prepadnutia vecí, nakoľko tieto boli určené na spáchanie trestného činu (dláta, šraubováky, rezačka skla, gumové kladivo, kovová kľučka na okná, kombinačky). Z fotodokumentácie vecí zaistených pri prehliadke motorového vozidla zn. Škoda Felícia, ev. č. S.-XXXXD (č.l. 75-100 vyšetrovacieho spisu) je totiž zrejme, že ide o nástroje použiteľné pri krádežiach vlámaním.

S poukazom na obvineným uplatnený dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nie je teda možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či sudy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia Trestného zákona, t.j. obmedzuje sa len na posúdenie správnosti kvalifikácie zisteného skutku a jeho následné priradenie pod tomu zodpovedajúcu právnu normu trestného práva hmotného obsiahnutú v Trestnom zákone. Z uvedeného vyplýva, že skutkový stav môže najvyšší súd hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. S ohľadom na uvedené nemôže najvyšší súd spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Čo sa týka uplatneného dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., tak ani v tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu opodstatnenosť námietok obvineného, nakoľko skutkový stav tak, ako bol zo strany súdu prvého stupňa zistený, je pre dovolací súd záväzný a pokiaľ ide potom o jeho právne posúdenie, tak to je i podľa jeho názoru správne, keďže posudzovaný skutok napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona.

Navyše, dovolacie námietky obvineného, ak sa nedotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku, ale iba zo subjektívneho pohľadu spochybňujú hodnotenie dôkazov vo veci konajúcimi súdmi, nezodpovedajú dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie, a preto dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.